

[Aksel Møller.]

højtærede landbrugsminister har jo, og her taler jeg om den højtærede ministers formelle rettigheder, i sin hånd at udstede eksporttilladelser, og derfor er ansvaret for den rigtige afgørelse med hensyn til eksporttilladelsernes fordeling hans ansvar. Jeg skal naturligvis gerne erkende, at den højtærede minister har været stillet overfor en meget vanskelig afgørelse, og betydelige organisationer har kunnet øve en dominerende indflydelse. Spørgsmålet er blot, om der ikke kunne have været valgt andre udveje end dem, ministeren valgte, da han beseglede forliget mellem eksportslagterierne på den ene side og kødindustriens sammenlutning på den anden. Det er dette spørgsmål, som jeg synes denne forhandling bør dreje sig om.

Det vil nok ikke være nødvendigt at gøre mange bemærkninger om Danmarks nuværende afhængige stilling af eksportindtægterne eller om nødvendigheden af, at disse indtægter i størst mulig udstrækning falder i hård valuta. Den højtærede handelsminister fremsatte forleden dag nogle udtalelser, som, forekom det mig, var ret alarmerende. Hun talte meget alvorligt og indtrængende om nødvendigheden af, at vi forøgede vor eksport, og der er desværre tydelige tegn på, at vor valutastilling er på vej ind i en farezone. Der er derfor grund for os alle til at ofre eksportområdet i vor økonomi den allerstørste opmærksomhed. Vi har erfaringer for, hvad et valutaunderskud kan kræve af hård finanspolitik og stram kreditpolitik, men disse skarpe våben i vort lands økonomi behøver dog kun at komme til anvendelse i større udstrækning, hvis vi undlader at føre en kraftig og målbevidst handelspolitik, en handelspolitik, som i sine konsekvenser forudsætter, at vi er villige til for en kortere eller længere tid endog at give afkald på dele af hjemmemarkedets forsyning til fordel for eksporten.

Spørgsmålet om Danmarks eksport af fæsk er et af de vigtigste indenfor hele eksportområdet. Vi ved jo alle, at den senere tids udvikling har medført, at Storbritannien er kommet ind i en situation, som gør det ønskeligt for dette land, at den danske baconleverance helt ud opfyldes, i alt fald helt ud i den udstrækning, som er aftalt i

den dansk-engelske baconaftale, men vi ved også, at da denne aftale blev indgået i sommeren 1953, henstillede englænderne, at Danmark søgte at udnytte eksportmulighederne til tredieland, og at de i det hele taget var betænkelige ved den store danske baconproduktion, som de tilmed ønskede begrænset.

Det er på baggrund af disse fra engelsk side udtalte udsigter til, at det engelske marked ikke ville være i stand til at aftage hele vor eksport, at tredielandseksporten er blevet udviklet så kraftigt, som tilfældet er, og har den betydning for os fremover, som vi alle ved den har.

Den vigtigste side af denne tredielandseksport er i denne forbindelse dåseskinkerne. Selvom jeg måske nok kunne føle megen trang til at stille den højtærede landbrugsminister overfor spørgsmålet om soeksporten og hele denne eksports stilling i nye handelsaftaler, skal jeg lade dette problem falde og alene holde mig til det, som kan have en varigere interesse for Danmarks økonomi, opbygningen af et marked for de danske dåseskinker.

Denne skinkeeksport betød — og det nævner jeg for at afmale den baggrund, hvorpå denne sag diskuteres — i 1952 et samlet beløb på 58,7 mill. kr. i dollars og i 1953 111,6 mill. kr. i dollars. I det hele taget — altså også med eksport til andre lande end dollarlande — var denne eksport i 1952 på 81,9 millioner og i 1953 på 136,4 millioner. Som man ser, er disse tal af overmåde stor betydning for hele vor eksport, og det er karakteristisk, at de også, når vi erindrer den højtærede landbrugsministers redegørelse for tallene, har været i en hastig vækst i løbet af de sidste år.

Af ministerens redegørelse fremgik det, at der nu finder en nedskæring sted, som ikke blot truer med at standse al yderligere vækst i disse eksporttal, men tilmed skærer en væsentlig del af den senere tids stigning bort. Hvad har den højtærede landbrugsminister at sige til begrundelse for, at han valgte denne nedskæring fremfor at søge andre udveje for opretholdelse og videre udvikling af denne eksport? Jeg forstår, at den væsentligste grund er, at England ønsker aftalen med de danske slagterier opfyldt ganske uanset de gode råd, som man fra engelsk side gav forrige sommer, da man